

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Rycqvii Canonici Gandavensis, Civis Romani, De
Anno Secvlari Ivbileo Syntagma**

De Rycke, Josse

Antverpiae, 1624

Capvt VIII. Ivbilevm apud Hebræos quando primò celebratum: item Annus septimus Remissionis. Vtriusq[ue] Epocha inuestigata, & ratio supputandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64507)

CAPVT VIII.

IUBILEVM apud Hebraeos quando primò celebratum: item Annus Septimus Remissionis. Vtriusque Epocha inuestigata, & ratio supputandi.

Hic verò nobis disputandum occurrit (quod magna etiam Ingenia exercuit) de Annis Sabbatico ac Iubileo quando primùm celebrati sint, de què legitimis ac veris eisdem supputandi modis. In quâ re tantus hactenus opinionum *divisio*, tanta sententiarum diuersitas fuit, vt Plautinæ illud Pœnoli iure hîc vsurpare quis possit:

*Hac quidem pol, credo, nisi Sibylla legerit
Extricare alium arbitror posse neminem.*

Dum enim alij LXX. Interpretum sententiam secuti, alij Hebræam Chronologiam præferre maluerunt; non vnus modò aut alterius Anni, sed multorum sæpè seculorum discrimine à se inuicem dissentiunt. Itaque minutâ & exactâ de Orbis conditi Epochâ disputatione prætermisâ, à quâ incertitudo omnis nascitur; & de quâ nihil certi pronounciari posse viri eruditissimi credunt; illud tantum inquiremus quoto ingressus in Terram Promissionis anno primus Sabbaticus, quoto Iubileus, è Diuina Auctoritate, obseruatus sit. De Mundi ergo Annis in desperato,

to,

to, vti multi putant, negotio nihil affirmo; illud tamen pro certo affirmari potest populum Israëliticum, quadraginta annorum curriculo, incertis sedibus vagatum, proluxa terræ Chanaan desideria in deserto, sustinuisse. Quod cum ex variis veracissimæ Scripturæ locis, tum isto sigillatim Num. c. xiv. insigniter comprobatur: *Filij vestri erunt vagi in deserto annis quadraginta, & portabunt fornicationem vestram, donec consumantur cadavera patrum in deserto; iuxta numerum XL. dierum quibus considerastis terram. annus pro die imputabitur.* Huius etiam rei in Diuinâ Scripturâ veritatem, quæ aliis tamen ^{etiam} testimoniis non eget, ex Annorum vitæ Mosis & Aaron, eius populi Ducum, ratione Augustinus Torriellus in Annalibus Sacris argutè collegit: quem, si libuerit, videbis. Causa tantæ illhæc moræ ea est quam Diuinæ Litteræ passim, & locus è Libro Num. laudatus produnt, inobedientia eius populi ac ingratitude in DEVM commissa: parua etiam fides promissis eius sanctissimis sæpè habita, etsi à summâ Veritate nusquam fallerentur, & à manifesto rerum suarum discrimine, ærumnisque omnibus ac periculis, per continua fere Miracula, liberarentur. Excepto ergo Iosue & Chaleb nemo vltra xx. annos natus, Aegypto profectus, Iordanem transiit: Diuino Numine meritas à contumaci populo exigente pœnas, & horum pietati iusta præmia tribuente. Anno verò vltimo eius Peregrinationis, siue Erroris, in fine mensis vndecimi, quem Hebræi postmodum SEBETH appellârunt; siue, vt aliis traditum, principio insequentis ADAR, MOSES, DEI

Foris.

ad an. Num.
di 2583.Num. 14.
Ios. 14.Ios. lib. 4.
Aniq.
Deut. 31. 6.
34.

DEI iussu, in monte Abari è vitâ concessit; ætatis suæ anno CXX. qui fuit Annus Mundi, iuxta Torნიellum, ∞. ∞. ICLXXXIII. iuxta Eulebij & LXX. Interpretum sententiam, ∞. ∞. ∞. ICCCXXX. iuxta alios alius. Insequentis verò anni principio, mensis NISAN die decimâ, (cuius mensis die decimâ & quintâ ab Aegypto olim exierant) ^{Iosue c. 4.} populus in terram diu desideratam, transmissis Iordane flumine, primùm intrauit. Quo ipso anno cùm IOSVE F. NVN diuinis arbitriis indicandi ISRAELIS potestatem suscepisset, annisque post aliquot prælia Domini, contra rebelles terræ incolas, feliciter præliatus esset; demum præclaris obtentis victoriis, terraque in ditionem redactâ, ad diuidendam suam cuique Tribui hæreditariam portionem animum adiecit. Itaque quidquid cis Iordanem agrorum fuit Nouem Tribubus & dimidiæ Manasse sorte diuisit: duabus aliis cum reliquo Manasse præteritis, quod ij iam antè à Mose, trans fluuium, assignatas sibi sedes haberent. Porro annus ille *κληρονομιας*, siue, Assignationis, ^{Nam. 32.} quem ab Exodo XLVI. Scaliger, XLVII. Torნიellus fuisse putant (nam aliorum exerrationes de industriâ præterimus) non is fuit à quo Sabbaticus ac Iubileus Anni computari coepti; sed Annus ab illo proximus, qui primus in Terrâ promissâ ad *γεωργιας*, siue, agros excolendos, Israëlitas vocauit. Annus igitur SABBATICVS ^{agriculturae, diuisionis agrorum.} PRIMVS VII. à primo *γεωργιας*, VIII. à primo *κληρονομιας*, LIII. ab Exodo, XIII. ab ingressu in Terram Chananæi fuit. Eadem verò de Anno IUBILEO, (nam eandem Epocham siue

sue Æram habuerunt) est ratio. Inueniendi autem illorum Æram non minima etiam difficultas est: quam alij ab Exodo, vt Lælius Zecchius; quidam à *γιοργία*, vt Scaliger; nonnulli à principatu Iosue, & ascensu in Terram Chanaan, vt Torriellus, Fungerus, & Ribera, deducunt. Mihi, si quid inter tot Lynceos, Cimmeriis veluti in tenebris, palpare permiffum: posterior sententia maximè arridear: cui etiam Diuinæ Scripturæ testimonium, velut Ariadnæum filum, accedere videtur. Capite enim illo, toties laudato, Leuitici, Dominus præcipit: *Quando ingressi fueritis terram quam ego dabo vobis, Sabbatizet terra Sabbatum Domini. Clariùs Deuter. c. XXXI. Post septem annos, anno Remissionis, in Solemnitate Tabernaculorum conuenientibus cunctis ex Israel, vt appareant in conspectu Domini Dei tui, in loco quem elegerit Dominus. quibus, & sequentibus verbis, Lektionem illam Solemnem Diuinæ Legis instituit, anno Septimo repetendam: de quâ initio agebamus. quæ verba paucis antè Hebdomadis quàm ingressuri erant in terram Chananæam à Prophetâ sunt dicta. Vt dubitandum non sit quin Anno ipso *τῆς κληρονομίας*, vel, qui ab illo proximus fuit, Primus SABBATICVS sit actus. Atque ita noua terra nouis habitatoribus assignata nouas ferias in ipsâ sui assignatione celebrauit. Insigniter certè in Primo IVBILEO supputando lapsus Fungerus, Etymologici scriptor, qui eundem fuisse putat cum primo Ingressione in regna Chanaan, & quinto principatus Iosue Ducis. Nam vt alterum transeamus, in quo nullum, credo, ad stipulatore*

in voce,
Iubilum.

latorem habet; alterum sanè concedere ei non possumus, cùm diurnâ luce sit clarius statim à morte Mosi Iosue præesse cœpisse, exequiisque illius peractis induxisse copias in Promissionis Terram, & ad obsidendam Hiericunta, transmissio flumine contendere cœpisse. Quâ ratione Annus ille qui mortem Mosi consecutus (Quadragesimus primus, vti Torniellus putat, ab Exodo) & nouæ Hæreditatis gaudia Israelitis, & eorum Duci auspicia dignitatis attulit. Quarum rerum certitudo præter ea quæ apud Torniellum adferuntur partim ex Diuinarum Litterarum monumentis, partim è Fl. Iosepho sub initium Libri V. Antiquitatum peti potest. Quâ verò ratione Anni Sabbatici ac Iubilei olim putarentur, eruditè ac perspicuè Abulensis docuit; cuius doctrinam Torniellus & Ribera, reiectis aliorum opinionibus, sequuntur. Sic namque numeratos fuisse putat vt alter alterum non contingeret, sed separatim vterque & integrè numeraretur. Sicuti enim Hebdomade vnâ Annali elapsâ incipiebat altera Hebdomas computari; ita absoluto Quinquagesimo quoque anno incipiebant alij Quinquaginta numerari. Atque ita tota temporum ratio apud Hebræos per Septenarios & Quinquagenarios commodè distingui poterat: ita tamen vt semper vterque numerus incorruptus remaneret. Alios supputandi modos diligens Lector apud nominatos Auctores, & de vtroque Anno curiosiora apud Scaligerum F. inueniet. Nos institutæ breuitatis memores, ommissis Temporum scrupulis, rem ipsam prosequemur.

ad Ann. Mo.
254.

quæst. 7. in
25. l. 11.

Lib. 5. de em
Temp.

CA.